

Statskontrol af muslimernes familieliv

virkeligheden bag "bekæmpelse af social kontrol"

udgivet af
HIZB UT-TAHRIR SKANDINAVIEN

Statskontrol af muslimernes familieliv

- virkeligheden bag *"bekæmpelse af social kontrol"*

Hizb-ut Tahrir Skandinavien

Juni 2014

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ

De vantro (kuffar) giver ud af deres rigdom for at bortlede fra Allahs vej. Og de vil fortsætte med at spendere (på det), hvorefter det vil blive til en byrde og fortrydelse for dem, og så vil de blive overvundet, og de vantro (kuffar) vil samles i helvedet.

[Al-Anfal : 36]

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Myndighedernes bekæmpelse af social kontrol	7
Integration og værdikamp	7
En ny kurs?	9
Et levende eksempel på "bekæmpelse af social kontrol"	15
Det politiske hykleri	18
Hvad er social kontrol?	18
Hykleriet	19
Den virkelige agenda	24
Vestens intellektuelle fallit	30
Bør dansk kultur være idealet for muslimske familier?	32
Vestlig kulturs DNA	33
Ungdommen på destruktiv kurs	34
Familielivet i opløsning	36
Lidelser i samfundet	38
Muslimer har ikke behov for vestliggørelse	40
Hvordan bevarer vi de islamiske familieværdier?	42
Faren ved traditioner	42
Islam som fundament	44
Pigeclubber og muslimske friskoler	50
Afsluttende Appel	52

Indledning

Integrations- og socialminister, Manu Sareen, sprang ud som den helt store frelser for de "undertrykte" unge muslimer, da han skrev et debatindlæg med titlen "Vi skal gå i fælles kamp for Fatima". Bedømt på titlen lader det til, at ministeren ønsker at give et billede af sig selv som prinsen på den hvide hest, som kommer for at befri de stakkels unge muslimer, der er lænket af "social kontrol".

Bedømt på indholdet, ja, så taler det sit eget tydelige sprog:

"Og på det seneste er der sket noget helt fantastisk: Et ungdomsoprør ulmer. De unge fra indvandremiljøerne reagerer vredt på undertrykkelsen og på forskelsbehandlingen af piger og drenge. De vil ikke finde sig i det længere. Se bare på en vis 18-årig poet (Yahya Hassan), der bevæbnet med en håndfuld digte har sat brand i den offentlige debat.

(...) Det gælder også drengene, men pigerne er hårdest ramt. De kan f.eks. ikke få lov til at tage i svømmehallen, gå til fødselsdage eller gymnasiefester. Og de er underlagt et massivt pres for at bevare deres møddom, indtil de bliver gift.

(...) F.eks. er det ikke et mål, at unge med anden etnisk baggrund skal drikke lige så meget som etnisk danske unge. Det er heller ikke et mål, at unge med andre etniske rødder skal høste masser af seksuelle erfaringer, før de bliver gift. (...) Kære imamer og andre med leder-

status i minoritetsmiljøer: Den er fem minutter i tolv – accepter aldrig undertrykkelsen.” (*Vi skal gå i fælles kamp for Fatima, Manu Sareen, Politiken 9/2 2014*)

Med ”social kontrol” som argument formår integrationsministeren at kriminalisere en masse muslimske værdier og normer. Alt fra bevarelse af mødommen til undgåelse af gymnasiefester gøres til lænker, som de muslimske forældre har påtvunget deres børn. Derefter fremhæves en 18-årig såkaldt poet som det ultimative, gode eksempel og forbillede i dette oprør.

Signalet fra det officielle Danmark er ikke til at tage fejl af: vil du som ung muslim opnå succes, anerkendelse og måske hurtig berømmelse i dagens Danmark, så skal du blot tage afstand fra og pege fingre af, men helst tilsvine, dine forældres generation, deres opdragelse og kultur, særligt den del, der bunder i islam...

Altså skal de muslimske unge tage til gymnasiefester, miste deres mødom før ægteskabet og drikke alkohol. Det behøver bare ikke at være ”lige så meget som etnisk danske unge”, og de seksuelle erfaringer før ægteskabet behøver ikke at være i massevis.

Opfordringen til et internt muslimsk ungdomsoprør er dog ikke Manu Sareens egen opfindelse. Den forudgående integrationsminister, Karen Hækkerup, kom med præcis samme opfordring **[1]**. Alt dette er ikke tilfældigt, men er baseret på en gennemtænkt strategi fra myndighedernes side.

I juni 2012 udgav den danske regering dens ”nationale strategi mod æresrelaterede konflikter”, der ved satspuljeforhandlingerne for 2012 er tildelt 24 millioner kr. Og i forbindelse med Københavns Kommunes ”inklusaftale for 2013” har de politiske partier afsat en million kroner til at styrke indsatsen over for den såkaldte sociale

kontrol i indvandrerfamilier. Under bred politisk enighed vedtog integrationsudvalget en handlingsplan med det officielle formål at fremme ”frihed og tryk opvækst blandt unge med minoritetsbaggrund.”

Både regeringens strategi og Københavns Kommunes handlingsplan kommer oven på undersøgelsen ”Ung i 2011 – Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser”, udgivet af Socialministeriet, som bl.a. konkluderer, at den sociale kontrol er mest omfattende, hvad angår parforhold, seksualitet og køn.

For at legitimere politikernes indblanding i de muslimske familiers anliggender, har flere medier og politikere bevidst valgt at fokusere på enkeltstående, ekstreme tilfælde, som langt fra tegner det korrekte billede af den muslimske ungdoms problemer. På denne måde demoniseres og umyndiggøres de muslimske forældre for at indskrænke deres ret og pligt til at sætte rammer for deres børns færden. De nye integrationsinitiativer forsøges således legitimeret ved at opildne til yderligere fremmedhad samt ved mistænkeliggørelse af indvandrerforældre, specifikt muslimer

Bekæmpelse af social kontrol er således det nye dække i assimilationspolitikken og værdikampen i Danmark. Nærværende hæfte afdækker fænomenet ”social kontrol”, og bekæmpelse af dette, i dennes sammenhæng, nemlig som et stærk politiseret begreb, der anvendes i en værdikamp specifikt rettet mod Islam og muslimske familier.

I de følgende afsnit gives baggrunden for denne politik samt udviklingen i den politiske kurs mod muslimer i Danmark. Det klargøres, hvorledes værdikampen mod islamiske værdier og normer er en fast strategisk målsætning, som ikke ændrer grundlæggende karakter med skiftet i retorik eller i regering. Det eneste, der ændrer sig løbende, er netop retorik, konkrete tiltag, begrebs-

anvendelse samt graden af omtale og synlighed af denne indsats. **Hæftet skal derfor ses som et led i vores vedvarende indsats for at skabe bevidsthed blandt, og advare muslimer i Vesten, om de konstante trusler mod deres islamiske identitet, herunder konkrete politiske tiltag.**

Desuden påminder vi vores ærede muslimske søskende, som befinder sig i Vesten, og specifikt Danmark, om, at vi besidder den største nådegave, der eksisterer samt de mest noble værdier i kraft af vores islam. Vi skal derfor gøre vores yderste for at værne om og styrke vores islamiske værdier, og rodfæste dem i vores familier. Ligeledes skal vi kalde de ikke-muslimer vi lever iblandt til disse værdier, da de islamiske værdier udgør det gode for hele menneskeheden.

Den almægtige Allah (swt) siger i den bærede Quran:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

*O I som har Iman! Beskyt jer selv og jeres familier fra en ild,
hvis brændsel er mennesker og sten*

[At-Tahrim: 6]

For at vi muslimer kan beskytte os selv og vores familier mod den ild, som Allah (swt) advarer mod, så er vi forpligtede til at opfatte truslerne mod den islamiske identitet samt arbejde for at afværge disse trusler og advare mod dem

Kære muslimer

Ligesom Quraish satte alle kræfter ind for at afskære Allahs Sendebuds (saws) sande budskab fra at nå ud til folks hjerner og hjerter, så sætter de vestlige stater alle instanser i deres samfund i værk for at hindre Islams styrke i at vokse i os, og for at hindre Allahs barmhjertige deen i at sprede sig og nå frem til deres befolkninger.

Myndighedernes bekæmpelse af social kontrol

Integration og værdikamp

Siden 1970'erne har integrationen af indvandrere, særligt med muslimsk baggrund, været en politisk målsætning for den danske stat, og fra 1983 har dette været skrevet ind i lovgivningen.

I årtier er bølgerne gået højt i debatten om muslimeres tilstedeværelse i Vesten, deres islamiske kultur og værdier, samt den kulturelle udfordring, som disse øjensynligt udgør for det danske samfund. På trods af forskelle i tilgangen, måder og midler i integrationspolitikken har der været bred enighed om at forvente, at muslimer i Danmark tilegner sig danske værdier, som et led i deres "integration" i fællesskabet, og at de fralægger sig islamiske værdier og normer, der hvor der måtte være uforeneligheder i forhold til denne forventning.

Fra 2001 blev debatten om muslimer og integration skærpet voldsomt og omdannet til en skinger, ensidig diskurs, hvor ordet integration direkte blev anvendt i betydningen hysterisk tvangs-assimilation. Den politiske mainstream blæste til værdi- og kulturkamp mod Islam, som blev fremstillet som en sikkerhedstrussel og en undergravende, menneskefjendsk kultur.

I slutningen af 2005 erklærede daværende kulturminister, Brian Mikkelsen, kulturkamp **[2]** mod det han kaldte "en middelalderlig muslimsk kultur". I hans tale ved De Konservatives årsmøde, 24. september 2005 sagde han:

"En middelalderlig muslimsk kultur bliver aldrig lige så gyldig herhjemme som den danske kultur, der nu engang er groet frem på det stykke gamle jord, der ligger mellem Skagen og Gedser og mellem Dueodde og Blåvandshuk. („)Midt i vores eget land er der ved at udvikle sig parallelsamfund, hvor minoriteter praktiserer deres middelalderlige normer og udemokratiske tankegange. Det kan vi ikke acceptere. Det er her, vi har kulturkampens nye front." **[3]**

Dette var en del af den direkte tilskyndelse, der forledte Jyllands Posten til at bestille og trykke de uanstændige, bespottende tegninger af Profeten Muhammad (saws). Danmark oplevede herefter den største udenrigspolitiske krise siden Anden Verdenskrig, og Danmarks image ude i verden lider fortsat, med rette, af dette. Men kulturkrigerne insisterede på denne kurs, og siden Jyllands Postens tegninger er det blevet en vej til hæder, status og anseelse i flere vestlige lande, at krænke Islam. Såkaldte "kulturpersoner", medier og levebrødspolitikere er faldet over hinanden i bestræbelserne på at trampe på og tilsvine Islam og muslimerne så groft som overhovedet muligt i ytringsfrihedens navn. Disse er tilmed systematisk blevet hyldet som helte og brave frihedskæmpere med opbakning fra hele det politiske landskab.

Således er de islamiske værdier, og den islamiske kultur, de følgende år, fjenden i en åben kulturkamp, som er et led i det globale amerikansk-ledte korstog mod Islam, kaldet "krigen mod terror". Integration, antiradikalisering og "terrorbekæmpelse" blev flettet sammen i kulturkampen i de vestlige demokratier, som udviklede sig til politistater med vide, ukontrollerede beføjelser til efterretningstjenesterne,

overvågning af alt og alle, systematisk diskrimination [4] og drakoniske særlove rettet mod muslimer [5].

En ny kurs?

I 2010 udgav Statsministeriet sin 2020 plan for Danmark, hvor der bl.a. gøres status over kulturkampen:

”Vi har gjort op med tanken om, at alle værdier er lige gode. Danskerne ønsker respekt om dansk kultur og de principper, som det danske samfund bygger på... Nu er der krav om respekt for ytringsfriheden, ligestilling mellem kvinder og mænd og sondring mellem religion og politik [6]”

Underforstået her er det, at de danske (vestlige) værdier er de gode og de universelle værdier – ikke fordi de har bevist deres universelle gyldighed i praksis, eller fordi de er efterprøvet gennem saglige værdidebatter med bevidste muslimer. Men snarere fordi disse ”værdier” på nærmest religiøs vis er kanoniseret og ved lov stadfæstet som sande, som moderne dogmer, og påtvunget muslimer gennem totalitære krav om assimilation og ukritisk loyalitet.

Men igennem 00’erne erfarede det officielle Danmark, at den hårde, aggressive kurs og retorik mod muslimer har givet bagslag på flere fronter.

Ikke alene begyndte muslimer i større grad at blive skeptiske over for det omkringliggende samfund, men mange søgte tilbage mod deres kulturelle rødder og blev genforenet med deres Islam efter at have været afskåret fra den i deres praktiske liv.

Da man i Danmark erfarede, at Islam blot blev stærkere som følge af den direkte konfrontation, søsatte man i slutningen af 2007 et nyt regeringsgrundlag ved navn "Mulighedernes Samfund". Det var dette grundlag, der senere skulle udvikle sig til antiradikaliseringssplanen også kendt som "En Fælles og Tryk Fremtid".

Som begge titler tydeligt indikerer, sker der her et væsentligt brud med højredrejningen. Nu er Islam og det danske samfund ikke længere uforenelige. Det uforenelige ligger derimod i at have ekstremistiske meninger. På denne måde bevæger man sig væk fra direkte at problematisere Islam og erstatter det med den bipolare term, radikaliserings.

Samtidigt slår PET alarm og advarer i gentagne rapporter mod en polarisering og en militant højre-mobilisering i Europa, som kan afføde uoprettelige skader på samfundet generelt og i forholdet mellem muslimer og ikke-muslimer. [7]

Netop dette manifesterede sig desværre i Norge med den selverklærede korsridder Anders B. Breivik og de grufulde hændelser i Oslo og på Utøya (den største egentlige terrorhandling i Nordeuropa i moderne tid.) Breivik havde ifølge egen forklaring taget højrefløjens retorikken, som blev politisk mainstream, og forestillingen om muslimer og kulturradikale som den største trussel mod Europas overlevelse, til sig og tog, med sine ugeringer, den yderste, fatale konsekvens af ti års dæmonisering af Islam og muslimer.

Muslimerne holder i stigende grad fast i deres islamiske identitet, kultur og værdier og vender tilbage til disse; Europas selvskabte, højreekstremistiske monster har vist sit grimme ansigt, og Danmark er i dag et strukturelt og systematisk intolerant og diskriminerende samfund – ifølge bl.a. Den Europæiske Kommission mod racisme og intolerance [8].

Denne virkelighed har ledt til en national interesse i at gøre værdikampen mere subtil ved at forsøge at inkludere muslimer i samfundskulturen og isolere det, der kaldes "radikale elementer". Denne på overfladen nye kurs er ført videre af den nuværende danske regering i dennes tiltag inden for felterne integration og "antiradikalisering".

I regeringsgrundlaget fra oktober 2011 "Et Danmark der står sammen" står der under overskriften "integration", at politikken skal baseres på "*... en ny balance, hvor integration prioriteres over eksklusion. Hvor det, der virker, står over symbolpolitik*".

Der er, som nævnt, politisk enighed om, at det centrale i integrationen handler om at tage vestlige værdier og en vestlig livsstil til sig, end den handler om at tale dansk og være i arbejde. I det hele taget er politikernes fokus på sprog, uddannelse og arbejde ikke uskyldigt. For det er paradoksalt, at politikerne i mere end et årti har talt om sprog i forbindelse med integration, velvidende at hele debatten drejer sig om anden og tredje generation af muslimer, som er født og opvokset i Danmark. Langt de fleste af disse taler bedre dansk, end de taler noget andet sprog, og mange af dem er under uddannelse eller i arbejde. Flere politikere, herunder toppolitikere fra højrefløj, har da også indrømmet, at mange uintegrerede indvandrere taler flydende dansk og er højtuddannede. Når politikerne alligevel fortsætter med at fokusere på sprog, uddannelse og arbejde, er det, fordi disse anses som nødvendige og effektive midler til den kulturelle, sociale og værdimæssige integration.

Denne enighed på tværs af politiske partier og retninger illustreres ved følgende to citater:

I sin nytårstale [9] i 2003 sagde daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, følgende:

”Vi hverken skal eller vil blande os i, hvordan mennesker går klædt, hvad de spiser, eller hvad de tror på. Danskhed er andet og mere end frikadeller og brun sovs. Men det danske samfund bygger på nogle grundværdier, som man må acceptere, hvis man vil bo her... I Danmark holder vi politik og religion adskilt.”

Villy Søvndal blev citeret i den dansk-arabiske månedsavis Akhbar ad-Danimark – Danmarks nyheder, i marts 2010 for at sige følgende:

”... Man er integreret når man er demokrat, og når man synes at demokrati står over religiøse skrifter, når man går ind for ligestilling imellem kønnene, og når man ikke drømmer om et religiøst kalifat”.

Folks mening om religion og demokrati og deres foretrukne statsform er altså ifølge Villy Søvndal afgørende for, om de er integreret i Danmark eller ej.

Et mere aktuelt eksempel har vi i tidligere integrations- og socialminister Karen Hækkerups udtalelser i forbindelse med udgivelsen af undersøgelsen ”Ung i 2011–Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser”:

”Det er til at græde over, at social kontrol for så mange mennesker åbenbart er en integreret del af deres hverdag (...) det er ikke nok alene at have fokus på, at hvis folk bare finder et arbejde, så kommer de også til at dele vores værdier. Vi skal holdningsbearbejde (...) den der dem og os-retorik har haft en negativ indvirkning. Den har skubbet folk derover, hvor de kigger indad mod deres egne værdier.” **[10]**

Netop bekæmpelsen af ”social kontrol”, og brug af denne betegnelse om rammerne for adfærd i muslimske familier, er tydeligvis det nye dække for den fortsatte værdis-

kamp mod islamiske værdier, normer og familieforhold.

Fokus på "social kontrol" begyndte for alvor med undersøgelsen "At være muslimsk kvinde i Danmark" [11] fra februar 2009, bestilt af daværende ligestillingsminister, Karen Jespersen. Denne rapport blev bl.a. anvendt til at fremhæve social kontrol som et problem for unge muslimske kvinders integration.

I forordet til en rapport fra Biblioteksstyrelsen (2005) med titlen: "**Integration med kvinder og piger i fokus**", står der følgende:

"Har du integreret en mand – har du integreret en mand. Har du integreret en kvinde – har du integreret en familie". [12]

Under den nuværende regering er der blevet fulgt op med bl.a. undersøgelsen "Ung i 2011 – Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser [13]", udgivet af Socialministeriet, og fra Københavns Kommunes etniske konsulentteam undersøgelsen "Social kontrol i etniske minoritetsfamilier" [14].

I juni 2012 udgav regeringen dens "nationale strategi mod æresrelaterede konflikter".

Blandt de tiltag, som strategien indeholder, er der: nye fagmoduler om æresrelaterede konflikter på professionshøjskolerne rettet til lærere, socialrådgivere, pædagoger mv., flere pladser på døgntilbud til unge under 18 år, dialogkorps af unge og forældre i lokalområder og en række kampagner for at bearbejde holdninger til kønsroller og livsstil hos unge *indvandrere*.

Kommuner, herunder lærere og socialrådgivere, organisationer, foreninger, unge "rollemodeller", forskere, bosteder, krisecentre, kort sagt alle aktører på området er inddraget og iværksat.

Når problemet skal defineres i regeringens strategi, står der:

”I familier, hvor æren opfattes som vigtig, er der en særlig risiko for, at familiens unge udsættes for social kontrol. (...) Social- og Integrationsministeren offentliggjorde i november 2011 en undersøgelse af social kontrol blandt 15-20-årige nydanskere. Undersøgelsen viser, at der eksisterer omfattende social kontrol med de unge særligt i forhold til partner-valg, kærester og sex før ægteskabet.” [15]

Karen Hækkerups tale, i førnævnte reaktion på undersøgelsen ”Ung i 2011”, om ”dem og os”-retorik, som ifølge ministeren har drevet indvandrere til at kigge indad mod deres egne værdier, bekræfter, at den nuværende regerings integrationspolitik kun adskiller sig fra den foregående regerings kulturimperialistiske integrationspolitik på det retoriske plan. Regeringens mål er tydeligvis fortsat at distancere muslimerne fra de islamiske værdier.

Synd og skam er det derfor, at nogle muslimske foreninger og individer opfordrede muslimer til at stemme på denne ”røde” regering ved sidste folketingsvalg. Synd fordi det er forbudt ifølge Islam, at give sin stemme til, at mennesker lovgiver i stedet for Allah (swt), og skam fordi der ikke er nogen reel forskel i den praktiske politik over for muslimer og deres værdier.

Et levende eksempel på "bekæmpelse af social kontrol"

Følgende er et sammendrag af én blandt flere virkelige historier, som kan læses i udgivelsen "Social kontrol i etniske minoritetsfamilier" fra Københavns Kommunes etniske konsulentteam:

"16-årige Souad trækker læreren til side efter timen. Hun vil væk hjemmefra. Hun vil have lov at være sammen med sine veninder, hun vil med til klassefest, hun vil ikke gå med tørklæde, og hun vil ikke altid skulle dække arme og ben. Læreren ringer til Souads sagsbehandler, og forældrene går med til, at Souad bliver anbragt på en akutinstitution, og at Etnisk konsulentteam skal mægle mellem dem og Souad.

... Hendes far siger til mødet: "Du skal tænke dig rigtig godt om, så du træffer det rigtige valg, så du ikke begår fejl". Men Souad ser anderledes på tingene: "Hvordan skal jeg bære mig ad med at træffe et valg? Det har jeg jo aldrig lært. Jeg vil gerne som mine danske veninder lære af mine fejltagelser".

... Souad siger, at hun ikke har lyst til at komme hjem, som de har aftalt. For første gang oplever Etnisk Konsulentteam Souads fars vrede mod hende: "Jeg har siddet 13 år i Sadam's fængsel. Hvis jeg vidste, at min datter ville opføre sig sådan, ville jeg ønske, at jeg aldrig var kommet ud".

... Vi ved, at faren har været udsat for voldsom tortur. Moren har levet med angst og trusler i de år, faren har siddet i fængsel.

... I Souads familie har den sociale kontrol ikke nødvendigvis været udtalt. Som i mange andre familier ligger det i luften. Souad havde, inden mæglingerne startede, ikke spurgt sine forældre, om hun måtte gå uden tørklæde, eller om hun måtte have bare arme eller ben, men hun var ikke i tvivl om, at forældrene misbilligede dette, og da hun begyndte at gøre det, kunne forældrene ikke acceptere det. Souads far havde svært ved at acceptere en datter, der ikke ville være hjemme, og som ville gå i det tøj og være sammen med de veninder, hun havde lyst til. Børn er som regel ikke i tvivl om, hvad deres forældre kan lide og ikke lide. "Min datter kender vores tradition og kultur, så hun kommer f.eks. ikke og spørger, om hun må være sammen med drenge. Inderst inde ved hun godt, at det må man ikke som muslim, så hun spørger ikke," sagde en arabisk mor, vi talte med..."

Denne historie er naturligvis en succeshistorie set med myndighedernes briller. Med en ny applikation til iPhone og Android telefoner håber man på at skabe flere af sådanne "solstrålehistorier". App'en hedder "Mærk" og er et middel i Social- og Integrationsministeriets kampagne, "et spørgsmål om ære". Den beskrives således:

"Mærk app'en er Social, Børne- og Integrationsministeriets app for oplysning om æresrelaterede konflikter. App'en henvender sig dels til unge og dels til professionelle, der møder de unge og deres familier i deres daglige virke. App'en indeholder bl.a. information om rettigheder, rådgivningsmuligheder (...) Da emnet kan være **følelsesladet** og i visse tilfælde forbundet med risiko for de involverede i konflikten, er der indbygget forskellige sikkerhedsindstillinger til hjælp for de unge brugere."

Med æresrelaterede konflikter er der tale om tilfælde, hvor en muslim eksempelvis gerne vil have en kæreste uden forældrenes tilladelse. Det kunne være en Fatima, der vil være kærester med Brian, eller endda en Mohammed, der gerne vil komme sammen med Morten. Disse konflikter opdeles i app'en i mindre alvorlige og meget alvorlige.

Applikationen "prydes" selvfølgelig af billeder af muslimske tørklædepiger, da der ikke skal lægges skjul på, hvem app'ens primære målgruppe er – den muslimske kvinde. Derudover er der en "panikknop", som omgående gør telefonens skærm helt sort, såfremt skræmmescenariet skulle blive til virkelighed... at forældrene skulle liste sig ind på én mens man sidder med sin smartphone. I app'en kan man læse, at fagfolk såsom lærere, pædagoger, skolepsykologer og SSP-medarbejdere ikke skal tale med forældrene: "I sager om æresrelaterede konflikter er det mest sandsynligt, at den unge ikke ønsker at inddrage forældrene (...) Derfor skal du af hensyn til barnets tarv undlade at orientere forældrene om det."

App'en tilbyder altså den perfekte opskrift til frembringelsen af den næste "Souad-historie".

Det politiske hykleri

Hvad er social kontrol?

Iværksættelse af sanktioner over for social afvigelse. Social kontrol er således et udtryk for de sociale processer, der udspiller sig, når en given handling eller adfærd uformelt eller formelt imødegås af sanktioner med det formål at stabilisere eller genoprette den sociale orden. Den uformelle sociale kontrol er allestedsnærværende og en ufravigelig bestanddel af hverdagslivet og menneskelig interaktion i det hele taget. Uformel social kontrol udøves i form af ros, bebrejdelser, trusler, ironi, men også mere subtilt i form af øjekast, tavshed eller andre kropslige udtryk, der signalerer, at den pågældende adfærd eller handling opfattes som et normbrud. Formel social kontrol udøves af myndigheder vha. regler og lovgivning.

Kilde: Gyldendals åbne encyklopædi

Som ovennævnte definition af social kontrol eksplicit viser, så er social kontrol i sig selv ikke et nyt fænomen, ej heller er det noget der distingverer det ene samfund fra det andet. Dette fordi at termen social kontrol dækker over en realitet, som alle fællesskaber og samfund er kendetegnet ved. Ethvert samfunds overlevelse og bevarelse forudsætter en sammenhængskraft og fælles referenceramme, som i sidste ende udgør drivakslen for samfundets kørsel.

Dette er et faktum, der ikke kun er forbeholdt samfund eller større fællesskaber, men også familien som en institution er opbygget omkring denne samme mekanisme. Enhver familie har behov for at læne sig op ad fælles retningslinjer, hvorigennem homogenitet og tryghed opstår for den næste generation i opdragelses- og dannelsesfasen. I utallige vestlige lærebøger om socialiseringsprocesser beskrives denne proces, hvorunder børn og voksne ansøres og hjælpes til at udvikle de færdigheder, normer og personlighedsegenskaber, der er karakteristiske for det samfund eller den gruppe, personen tilhører. Derfor er det vigtigt at fastslå, at begrebet social kontrol i sit virke er fuldstændigt **neutralt** og noget, som ethvert samfund, fællesskab eller mindre institutioner som familien gør brug af og er karakteriseret igennem.

Til trods for, at denne kontrolmekanisme i virkeligheden ikke kun er naturlig, men også en nødvendighed, så har man fra den danske stats side, lanceret et nyt angreb, som definitivt viser, at hetzen og kriminaliseringen af muslimer lever i bedste velgående. I dag står muslimerne over for et nyt angreb, som aggressivt lanceres af den danske stat og dennes fangarme: bekæmpelse af "social kontrol" blandt indvandrere (læs: muslimske) familier og unge, hvor man gennem pres og sanktioner ønsker at bryde med den stærke islamiske familiestruktur og erstatte den med vestlig, sekulariseret kultur og værdier.

Hykleriet

I den førnævnte rapport "Ung I 2011" bliver begrebet social kontrol flittigt anvendt for at legitimere en indblanding i familiers privatliv med det resultat, at man presser dem til at adoptere vestlige værdier. I et uddrag af rapporten kan man blandt andet læse følgende:

”Social kontrol er...

- For det første, en situation, hvor familiens/kollektivets interesser har forrang for det enkelte familiemedlems ønsker og valg.
- For det andet, en situation, hvor manden er familiens overhoved, og hvor kvinder er bærere af familiens ære, særligt i form af passende seksuel adfærd.
- For det tredje, et minoritetsvilkår, der kan medvirke til at fastfryse kulturelle traditioner og værdier i mødet med det danske majoritetssamfund”

Disse citater viser en tilgang, der mildt sagt er hyklerisk. Fordi hvis udgangspunktet for social kontrol er en naturlig og nødvendig forekomst i enhver familie som konsekvens af en opdragelses og dannelsesproces, hvordan kan det så give mening, at man føler en berettigelse i at kritisere brugen af selvsamme begreb? Hvordan kan et neutralt element som social kontrol blive taget som gidsel i en åbenlys værdikamp?

Endvidere, hvordan kan det være, at de adskillige rapporter, der er kommet ud omkring social kontrol, meget bekvemt vælger at overse, hvilket naturligt element det er i sammenhængskraften for et givent samfund og familie?

I samtlige rapporter er der en bevidst begrebsforvanskelse af fænomenet ”social kontrol”. Med et slør af manipulation har man gjort en af de mest naturlige bestanddele i alle samfund til et særligt islamisk fænomen. Dette for at fremme en snu og lumsk tvangs-assimilation af den muslimske familie og ungdom. Ved at værdislade og politisere begrebet social kontrols virkefelt, fremstår det som, at det er den

islamiske kultur, der som noget særegent benytter sig af social kontrol, hvorimod dette fænomen, importeret fra eksotiske himmelstrøg, ikke eksister i Vesten. Et absurd falsum, hvilket Anders Fogh bekræftede ved hans nytårstale fra 2003. Her udtalte han følgende:

”Når børn er urolige i timerne og lærer for lidt, er det ikke kun lærerens ansvar. Vi har også som forældre et ansvar for at børnene bliver støttet hjemmefra og er klar til at modtage undervisning. Når børn og unge slutter sig sammen i bander og begår kriminalitet er det ikke kun udtryk for, at der er for lidt politi på gaderne. Vi har også som forældre et ansvar for at holde øje med hvad vore børn går rundt og laver.” [16]

Det Fogh med andre ord siger, er, at forældre skal leve op til deres ansvar og udøve social kontrol med børnene. De skal opdrage og sørge for at forsyne børnene med værdier og normer. Og hvis ikke de formår dette, så har de ganske enkelt fejlet. Citatet foroven viser klart, at man i Danmark er dobbeltmoraliske og uhæderlige, når man på den ene side selv gør brug af social kontrol og på den anden side aktivt bruger det for at dæmonisere og udstille den muslimske familie og ungdom.

Senest har der været flygtig medieomtale af danske unges hærgen i Prags gader og hoteller under vinterferiens ekstreme drukture [17]. Da var der, ironisk nok, stemmer i debatten, der talte om forældreansvar og manglende opdragelse [18]. Men når muslimer ønsker at tage ansvar for deres unges adfærd og værdier, så placeres det i en negativ ramme kaldet ”social kontrol”.

Det, som rent faktisk problematiseres, er den naturlige overførsel af ens værdier til sine børn gennem opdragelse, hvor man naturligt bestræber sig på at sætte

fornuftige rammer for deres adfærd og deres forhold på grundlag af de værdier, man nu engang er overbevist om.

I Københavns Kommunes udgivelse "Social kontrol i etniske minoritetsfamilier" problematiseres netop dette, når det finder sted på grundlag af islamiske værdier. Som eksempel nævnes det, at "mange af pigerne er opdraget til at frygte Allah".

Kan man forestille sig, at det ville blive problematiseret, hvis de unge praktiserende muslimer, der søger at overholde islamiske retningslinjer presses af bekendte til at tage på drukfester og julefrokoster og til at have frie forhold til det modsatte køn, eller til at deltage i demokratiske valg? Eller konvertitter, der presses af deres familier til at forlade islamiske normer?

I regeringens strategi nævnes familiens såkaldte "æreskodeks" igen og igen som en skærpende omstændighed. Hvis det observeres, at familien har et æreskodeks, så er der skærpet underretningspligt for lærere, pædagoger og kommunalarbejdere til myndighederne. Det bliver derved lettere at gribe ind i familien lovmæssigt uden forældremyndighedsindehavers samtykke, for at sikre den unges frie udfoldelse af den absolutte personlige frihed.

Således er grundlaget lagt for den statslige familiekontrol.

Hykleriet manifesterer sig yderligere, når man undersøger den selektive måde, hvorpå muslimer presses til at gå i defensiven og dermed give indrømmelser. Et af de yndede emner, der konstant bliver bragt op på overfladen, er fænomenet tvangsægteskab. Siden begyndelsen af årtusindskiftet har man systematisk fortalt eventyret om den stakkels undertrykte muslimske kvinde, der holdes indespærret i sin families fort.

I en artikel bragt i Information d. 22. januar 2003 med titlen: **"Tvangsægteskaber – Fup, Fakta eller Fidus" [19]**, fremgår det, at to af de mere promoverede foreninger i fremvisningen af fænomenet tvangsægteskaber, har haft alvorlige problemer med at fremstå kompetente og upartiske. I artiklen kan man blandt andet læse, hvordan foreningen "Broen", et rådgivningscenter for kvinder, der har været udsat for tvangsægteskab, havde så store problemer med kreativ bogføring, at deres stifter blev afsat. Endvidere kan det læses, at paraplyorganisationen "Indsam" bevidst havde fiflet med dens medlemsliste og igen, kreativt, havde opfundet tilfælde af tvangsægteskaber for at bibeholde dens økonomiske tilskud fra staten.

Det groteske i denne forbindelse er, at det lige netop er disse foreninger man brugte for at påvise den betydeligt høje andel af indvandrerfamilier, der udøver social kontrol, herunder tvangsægteskab. Den naturlige reaktion man kunne forvente fra ellers ærlige og raske mennesker ville være, at man, efter at have fået indsigt i dette bedrag, ville vende blikket indad og revurdere hele problematikken omkring tvangsægteskaber. Men dette skete ikke. I stedet har man gjort det modsatte, nemlig intensiveret klapjagten og hetzen yderligere.

Desuden når hykleriet uanede højder, når man i Vesten agerer blinde eller ligefrem overbærende over for egne problemstillinger relateret til tvang inden for parforhold. En artikel bragt i Politiken den 23. oktober 2012 med titlen: **"Danske mænd kan frit holde retsløse slaver" [20]**, er mildt sagt rystende læsning. Her kan nyhedsbrevet 3F dokumentere, at hundredvis af kvinder, fra østeuropæiske og asiatiske lande, som er blevet hentet til landet for at blive gift med danske mænd, lever i et helvede af vold og misbrug.

Dette har nu ført til, at en tredjedel af kvinderne på krisecentre i København er kvinder som har "mødt" deres danske mænd på internettet og efterfølgende er

blevet importeret til Danmark for at blive behandlet som slaver og sexdukker. De har så valget mellem enten at makke ret og lade sig stavnsbinde for tyranniet eller få stukket skilsmissepapirer i hovedet og dermed få inddraget deres opholdstilladelse. Læseren bør her bemærke, at de tal, som nyhedsbrevet 3F præsenterer, er faktiske, dokumenterede tal. Det ville i den grad være skræmmende, hvis man gjorde sig tanker om at estimere et reelt tal på omfanget af disse forfærdeligheder.

Ovenstående efterlader enhver fornuftig person med en undren og et begrundet indtryk af uhæderlighed i den offentlige debat. Selv hvis man fejlagtigt skulle antage, at den muslimske kvinde i særlig væsentlig grad lider under "social kontrol", som diverse rapporter fortæller os, og selv hvis man, igen fejlagtigt, skulle acceptere præmissen om specifikt at kalde dette for social kontrol, så forklarer det ikke den larmende tavshed, som de ovennævnte problemer bliver mødt med. Hvor er diverse fortalere for kvinderettigheder til at stampe i jorden og anklage de danske mænds sekulære, vestlige kulturbaggrund for at være årsagen til dette misbrug? Hvorfor bruger man ikke begrebet social kontrol som skuresvamp for at fjerne det "kulturelle" skidt fra danske familier, ligesom man i dag ønsker at gøre med muslimske familier?

Denne inkonsistens illustrerer ganske klart, at der stikker noget dybere under, når man selektivt fokuserer på at opløse og kontrollere værdidannelsen i det muslimske hjem under paroler såsom at beskytte og værne om det enkelte individs integritet og værdighed.

Den virkelige agenda

Den førnævnte udtalelse fra tidligere social- og integrationsminister Karen Hækkerup

understreger denne inkonsistens.

”...Det er ikke nok alene at have fokus på, at hvis folk bare finder et arbejde, så kommer de også til at dele vores værdier. Vi skal holdningsbearbejde”)

Citatet viser tydeligt, at problemet ikke er den sociale kontrol i sig selv. Social kontrol er blot et påskud der skal skærme for den skjulte værdikamp der er skudt i gang igen. I kraft af problematiseringen af bestemte ”værdier” og kravet om tilegnelse af ”vores værdier” er det ganske klart, hvad man forventer af muslimer, der befinder sig i dette land. De skal adoptere vestlig kultur og livsstil, og som resultat skal bruddet og opløsningen af blandt andet kernefamilien og den muslimske ungdom realiseres.

I rapporten ”Ung i 2011 – Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser” opstilles det som et udtryk for social kontrol, at piger forventes ikke at have intime forhold til det modsatte køn før ægteskabet - en opfattelse, der stemmer overens med det islamiske syn på forholdet mellem mand og kvinde.

Men undersøgelsen konkluderer samtidig, at størstedelen af de unge indvandrerpiger selv har den holdning, at det er vigtigt ikke at have denne type forhold før ægteskabet.

Ifølge undersøgelsen mener størstedelen af de unge piger også selv, at det er vigtigt, at deres kommende ægtefælle har samme religion som dem selv.

Hvad er så problemet, hvis de unge deler værdier og holdninger med deres forældres generation? Myndighedernes problem er selve holdningerne, selve værdierne, som regeringen ønsker at distancere de unge fra.

Dette bliver tydeligt i følgende korte uddrag:

Fra "Ung i 2011– Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser":

"Holdningerne i denne undersøgelse viser, at kampen mod social kontrol og begrænsninger af de unges frihed og muligheder også skal sættes ind i forhold til de unge selv. Med andre ord er en betragtelig andel af de unge selv med til at opretholde social kontrol som norm og praksis, når de understøtter de værdier og holdninger, der retfærdiggør denne."

I regeringens strategi står der følgende:

"..også nogle af de unge har holdninger, der understøtter social kontrol og manglende ligestilling mellem kønnene. Både en del af de unge kvinder og de unge mænd har holdninger, der opretholder traditionelle kønsroller og begrænsninger i særligt pigernes livsudfoldelse."

Og videre i strategien står følgende:

"... de unge viderefører selv normer og holdninger, der understøtter æreskodekset og den sociale kontrol. For at bryde en reproduktion af normer, som er i modstrid med bl.a. individets rettigheder og kønsligestilling, er der også brug for holdningsbearbejdning blandt de unge selv."

Her bliver det soleklart, hvad der ønskes. Nemlig en bekæmpelse af selve værdierne og normerne under påskud af "kamp mod social kontrol". Det er normer, der skal brydes og stoppes. Islamiske normer, leveregler og holdninger.

I "Ung i 2011" skelnes der desuden mellem den stærke sociale kontrol og den lette sociale kontrol. Det, som kaldes den stærke sociale kontrol, er det ifølge undersøgelsen, kun få procenter af de unge indvandrere, der udsættes for inden for feltet "hverdag og livsstil".

Hvad angår vold og trusler om vold, så er der næsten ingen forskel på omfanget af dette blandt etniske danske unge og "nydanske" unge.

Altså er langt størstedelen af "problemet", som undersøges, og som der skal bekæmpes, den lette sociale kontrol, der defineres som et forventningspres om eksempelvis partnervalg eller et normpres om rigtige og forkerte måder at omgås det modsatte køn.

Når "æresrelaterede konflikter" omtales i regeringens strategi, så handler størstedelen af tiltagene om at spotte de børn og unge, der har det farlige "æreskodeks" i familien. Altså, hvis de er i fare for at blive påvirket af eksempelvis islamiske værdier. Og så gælder det om at gå aktivt ind og spotte dem – allerede på folkeskoleniveau.

Den sociale kontrol nævnes konsekvent i regeringens strategi ved siden af ordene "vold og tvang", så det associeres dermed... og for læseren gøres det næsten lige så alvorligt.

Man skulle tro, at når den "stærke sociale kontrol" og æresrelaterede konflikter, som involverer vold eller deciderede forbrydelser, alligevel er så begrænset et fænomen, at det blot burde ligge hos politiet at løse dette problem.

Det fremgår endda af regeringens strategi, at politiet foretager en systematisk monitorering af æresrelaterede sager, der bl.a. indebærer, at politikredsene skal indberette samtlige oplysninger til Rigspolitiets Nationale Efterforsknings- og

Forebyggelsescenter (NEC). Og her viser Rigspolitiets opgørelser over æresrelaterede sager, at der er et nogenlunde konstant niveau igennem årene. Dvs. de alvorlige sager er ikke et voksende problem! Men åbenbart er der alligevel anledning til denne enorme fornyede indsats med en national strategi på området, mener regeringen.

Hvorfor? Kan man spørge. Og svaret er nærliggende: fordi det ikke handler om at forhindre vold og æresrelaterede konflikter, men det handler om at assimilere muslimerne.

I en rapport fra Socialforskningsinstituttet (2004) med titlen: "Pardannelse Blandt Etniske Minoriteter i Danmark" siger seniorforsker Garbi Schmidt følgende:

"Jo større grad af integration, des tættere på majoritetsbefolkningens pardannelsesmønstre vil minoriteternes pardannelsesmønstre tilsyneladende være". [21]

I forlængelse af dette giver det fuld mening, når Enhedslistens integrationsordfører Johanne Schmidt Nielsen jublende begejstres over, at skilsmisseraten blandt tyrkere i Danmark efterhånden har nået en dansk standard på ca. 15 procentpoint. I en artikel fra 2013 med titlen: "**DF og EL: Flere skilsmisser blandt tyrkere er tegn på integration**", bliver hun citeret for at sige følgende:

"Det er selvfølgelig ret mystisk at sige, juhu, integrationen er lykkedes, fordi folk bliver skilt. Men hvis det stigende antal skilsmisser er udtryk for, at borgere i Danmark med tyrkisk baggrund frit kan vælge at leve det liv, de har ret til at leve, herunder at blive skilt, så er det positivt" [22]

Disse citater er blot få ud af mange, der belyser hvordan og hvornår Vesten, herunder Danmark anser muslimer for at være integrerede. For at sørge for, at de kan realisere denne udvikling, har de forstået nødvendigheden af at fokusere og satse tungt på den muslimske kvinde. Igennem skræddersyede projekter og en lumsk fremgangsmåde forsøger de, at fremmedgøre hende for hendes islamiske baggrund og kultur. I forordet til en rapport fra Biblioteksstyrelsen (2005) med titlen: **”Integration med kvinder og piger i fokus”**, står der følgende:

”Har du integreret en mand – har du integreret en mand. Har du integreret en kvinde – har du integreret en familie”. [23]

I forlængelse af dette siger Jacklin Tawfiks, brobygger og leder af aktivitetsrummet i Vollsmose Bibliotek følgende:

”Biblioteket er det legale mødested. Her kan piger møde en masse mennesker uden at risikere at få et dårligt rygte. For forældrene er biblioteket forbundet med viden, klogskab, fornuft – så det er svært for dem at argumentere imod at pigerne kommer der”.

Så selv vidensneutrale rum såsom biblioteker skal være værdireder, hvor kommende demokrater og sekularister skal udklækkes.

Derfor skal muslimerne konstant være på forkant med denne giftige og djævelske politik for at beskytte og værne om deres unikke islamiske identitet. Endvidere skal muslimerne bestræbe sig på at øge deres indblik i den islamiske kultur, hvormed de kan finde næring til at udvikle og fuldkommengøre sig som rene islamiske personligheder. Ikke mindst skal muslimerne bestræbe sig på at forklare deres ikke-muslimske medmennesker omkring Islam som en rationel livsanskuelse, der er den

vestlige filosofi overlegen, og som samtidig er i stand til at løse de kolossale sociale problemer, man dagligt oplever i de vestlige samfund.

Vestens intellektuelle fallit

Vestens problem, udtrykt ganske enkelt, er dens manglende evne til at argumentere for sit værdigrundlag, som ikke er universelt. Dette dilemma kommer tydeligt til udtryk, når det ønskes, at muslimer skal opgive væsentlige aspekter af deres *deen* (levemåde), uden at der fremstilles reelle argumenter for dette. Det burde være naturligt, at styrken af en tanke eller holdning bliver afmålt i forhold til den realitet den bygger på. Og når man undersøger den baggrund, som sekularismen, liberalismen og demokratiet bygger på, så kommer man frem til, at disse ideer ikke hviler i sig selv, som rationelt sande eller universelle, men snarere er de et resultat af en bestemt historisk udvikling i Europa, som affødte nogle tankestrømninger som reaktion på den mørke middelalders grusomme undertrykkelse. En undertrykkelse der avlede tanken om en kompromisløsning (sekularismen), og som er et historisk levn fremmed for både den islamiske nation, den islamiske historie og islam som altomfattende ideologi.

Muslimerne har aldrig været fæstebønder, de har aldrig set kvinden som satans yngel og bedrevet heksejagt, og de har aldrig anset videnskab som kætteri, der skulle straffes ved inkvisitionsdomstolen. Ej heller er muslimernes verdensanskuelse en mytologisk fortælling om bjørne, sæler og hvaler, således, at de kan være lette ofre for en liberalistisk kulturimperialisme, som det blev tilfældet med Grønlands arme befolkning. Tværtimod er Islams rod en appel til forstanden, og dens livssystemer er harmoniske med den menneskelige natur. Hermed besidder islam styrken til at skabe et solidt og harmonisk samfund, hvor "bekæmpelse af social kontrol" ikke er

pisken, der skal ensrette medlemmerne af samfundet i forsøget på at dække over den manglende evne til at overbevise andre om validiteten af de grundlæggende værdier.

Hvis man endelig skal diskutere disse værdier, bør det gøres med afsæt i gyldigheden af det fundament, som disse værdier bygger på. Man kan ikke gøre kur til muslimerne ved at bede dem om en blind accept af nogle værdier, som de ingen historisk samhørighed har til eller kan bevise ud fra et grundlæggende rationale. Muslimernes livssyn har et omfattende tanke- og lovsystem, hvis første betingelse er objektiv rationalitet. Islams indbydelse af mennesket er baseret på et grundlag, der er blottet for historisk kontekst, reaktive strømninger samt selvhævdende værdier. Demokrati-badges, nyrenoverede sportsfaciliteter, gratis tur-dage til Folketinget og gadefester med alverdens madretter er ikke nok til at købe muslimernes overbevisning.

For muslimen er ethvert forsøg på at forene Islam som levemåde med kufr (uislamiske) levemåder uladsiggørligt og noget, som Allah (swt) har forbudt. Allah (swt) siger i Sin bærede bog:

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ

*Det er fordi Allah er Sandheden og fordi, at alt det,
som de påkalder udover Ham, er falskheden*

[Luqman: 31:30]

Bør dansk kultur være idealet for muslimske familier?

Det burde nu være klart for alle og enhver at målsætningen for indsatsen mod social kontrol blandt indvandrere, eller mere konkret muslimer i Danmark, handler om at ændre på værdier og sociale normer. Med andre ord ønskes muslimer afklædt deres islamiske værdier og identitet. Denne målsætning gør sig i virkeligheden gældende for alle de integrations- og inklusionsudspil, som skiftende regeringer har iværksat. Det, som tilsigtes, er ubetvivleligt, at muslimer i højere grad vælger en vestlig livsstil, tilslutter sig vestlige idealer og værdier, og dermed fravælger sig et islamisk livsmønster. Det er en kendsgerning, alle uagtet politisk tilhørsforhold og ideologisk ståsted nødvendigvis må acceptere, da det - om noget - er 00'ernes historiske arv, i kraft af den værdikamp og kulturkamp, der udfoldede sig intenst i omtrent et årti.

Derfor er det legitimt og ikke mindst nødvendigt at spørge, hvad det er for en kultur, som man ønsker, at muslimerne slutter sig til? Og hvad er de samfundsmæssige og sociale konsekvenser af den vestlige kultur? Svar på disse og lignende spørgsmål er de minimale krav, der må stilles, før en videre debat og en korrekt stilling kan tages. Det er disse spørgsmål, der alt for ofte – og alt for nemt – bliver forbigået. Og det er netop disse spørgsmål, som vil blive besvaret her.

Vestlig kulturs DNA

Som i enhver anden politisk strømning og kulturel norm, så kan man tale om en egentlig grundessens, som udgør den vestlige kulturs DNA. Grundessens er det, som kulturen basalt set tager afsæt i og bygger på. Og grundessensen i den vestlige kultur må siges at være individets frihed. En frihed, der tillader mennesket selv at fastlægge og udforme sit liv, uden åndelige og moralske hensyn og uden umiddelbare hensyn til autoriter. Med andre ord skal den primære drivkraft i tilværelsen være menneskets dyrkelse af egen interesse og lykke.

Derfor er det ikke overraskende, at værdier som ytringsfrihed, trosfrihed og personlig frihed er hellige og urørlige doktriner i samtlige vestlige samfund. Det er grundværdierne, som vestlige lande gør fælles front om, og til tider forsøger at eksportere til den islamiske verden gennem krigsførelse og besættelse.

Det er også individets selvrealisering, uden moralske og åndelige hensyn, som har formet de vestlige samfund til materialistiske samfund, hvor et blindt pengebegær, opslidende jagt efter det modsatte køn og en konstante stræben efter status og anerkendelse er sat som den ypperste målsætning med livet. Man bliver bildt ind, at selvrealisering og nydelsesrus er opskriften på lykke. Opnår man som de få udvalgte den søgte berømmelse og status, opdager man, at der er tale om indholdsløse og oppustede målsætninger, hvorfor livet bliver endnu mere indholdsløst og tomt. De fleste er dog bukket under undervejs og ser med desperation andre opnå de materielle goder, den status og berømmelse, som de for alt i verden havde ønsket for sig selv.

Således bliver mennesket formet af den vestlige kultur til at være på konstant jagt efter lykke i materielle former. Sørgeligt nok omdannes jagten ofte til en jagt efter den

bedste pille eller terapi, som kan gøre tilværelsen udholdelig.

Vestens opskrift på lykke er derfor opskriften på menneskets ulykke. Mennesket er påført ubeskrivelig smerte i de vestlige samfundslaboratorier, hvilket også kommer til udtryk i sociale og familiære sammenhænge.

Dette er ikke en frit svævende påstand, men en påstand, som i den grad er målbar og beviselig. Og her er der ikke engang behov for at se nærmere på vestlige lande som Frankrig, USA og Storbritannien, som må siges at være foregangslande for oplysningstidens filosofi og demokrati, men det er tilstrækkeligt at tage udgangspunkt i Danmark, som ofte bliver karakteriseret som et mønsterland, hvad angår velfærd og livskvalitet.

Ungdommen på destruktiv kurs

For at se på nærmere på de samfundsmæssige konsekvenser af de vestlige friheder, kan man, som noget af det første, tage et kig på, hvordan ungdommen har det i Danmark. Ret hurtigt bliver man bekendt med, at en af de større udfordringer med unge i dag er det massive alkoholforbrug, der eksisterer blandt dem. Som det fremgår af en undersøgelse fra Socialstyrelsen [24], så er den regelmæssige indtagelse af alkohol blandt 16-20-årige så almindelig, at det ikke at drikke alkohol ofte bliver betragtet som afvigende. Med andre ord er der pudsigt nok social kontrol mod ikke-drikkende unge – en social kontrol af den destruktive slags må man sige, men her føler den danske regering ikke et synderligt behov for et opgør med social kontrol inden for ”egne rækker”.

Men den enorme indtagelse af alkohol har store negative slagsider, hvilket også understreges hos Socialstyrelsen, som referer til en stor undersøgelse, hvor hver tredje unge mellem 16 og 20 år selv mener, at alkohol påvirker deres skole eller arbejde negativt. Det skyldes, at alkoholindtagelse ofte er forbundet med risikabel adfærd, og resulterer meget let i seksuelle udskejelser, spirituskørsel, slagsmål, indtagelse af stoffer og andre sociale problemer, såsom konflikter med venner og forældre.

Hvis man ser nærmere på narkotikamisbruget blandt unge, så støder man igen på et massivt problem, da tal fra Socialstyrelsen [25] viser, at ca. 41% af alle danske unge mellem 16 og 24 har prøvet at ryge hash, mens ca. 10% i samme aldersgruppe har indtaget hårdere narkotika som amfetamin og kokain.

Ser man på selvskaede (herunder selvmord, selvmordsforsøg etc.) afslørede en undersøgelse foretaget af SAYLE - Saving Young Lives Everywhere [26] for center for Selvmordsforskning [27], at 12,8% af de unge på de gymnasiale uddannelser (HHX, HTX, HF, GYM) i Region Syddanmark i perioden 2006 – 2008 havde gjort sig alvorlige overvejelser om at skade sig selv inden for det sidste år.

Man kunne fortsætte med tal og statistiker over spiseforstyrrelser, psykiske lidelser, seksuel perversion og misbrug og andre forfærdeligheder, som ungdommen lider af i de vestlige samfund grundet samfundsidealerne, men billedet tegner sig ret klart. Ungdommens forsøg på selvrealisering og nydelsesrus har enorme skyggesider, som desværre ikke tildeles de store overskrifter, da det ville betyde, at den vestlige kultur og frihedsidealerne selv må stå mål for kritik.

Det har altid været en lettere udvej at feje egne problemer ind under gulvtæppet end at være selvkritisk. Selvom alle ikke evner selvkritik, kan det alligevel vække stor forundring, at man vil smitte muslimske unge med en livsstil, der har medført så meget ulykke for danske unge.

Derfor er der god grund til, at muslimer ikke betragter den vestlige frihedspakke som en løsning, der vil give de muslimske unge en bedre fremtid. Tværtimod har frihedsidealernes materialistiske nydelsesfokus på sørgelig vis ødelagt en ellers lysende fremtid for mange vestlige unge, hvorfor muslimer bør beskytte deres unge mod den vestlige kultur.

Familielivet i opløsning

Ser man nærmere på familiestrukturen i Danmark, som skulle danne rammen om den trygge opvækst, ethvert barn har behov for, så er tallene igen uhyggelig læsning. Ifølge tal **[28]** fra Danmarks Statistik ender 40,2% af alle ægteskaber nemlig i skilsmisse.

Skilsmisser kan have alvorlige konsekvenser både for ægteparret, men også i høj grad for børnene. Fænomenet alenemødre er netop en af konsekvenserne af en høj skilsmisseprocent. Enlige forældre må tage sig af børnenes ve og vel, opdragelse og omsorg, hvilket kun kan betegnes som en udfordrende opgave.

Dette gælder for dem, som vælger ægteskabet. Men danske par nægter ofte at binde sig, og de færreste har én partner for hele livet. I centrum for de skiftende partnerskaber er den personlige og selvcentrerede nydelse, og er den væk, så bliver partneren erstattet. Forfængelighed og individualisme er kulturens højdepunkt.

En anden årsag til nedbrydelsen og opløsningen af familielivet er, at de vestlige friheder i allerhøjeste grad frigjorde menneskets seksualitet, så unge og voksne kan dyrke de lyster og perversioner, de erhverver sig, når de vil og med hvem de vil. Seksuelle forhold er i denne kultur på ingen måde alene forbeholdt ægteskabet,

hvorfor fænomener som bl.a. bordeller, diskoteker og datingsider er hyppigt forekomne, hvor folk af samme og modsatte køn nemt og frit kan mødes og danne partnerskaber af kortere eller længere varighed.

Det opløste familieliv og tøjlesløse seksualliv fører til knuste hjerter, sorg og psykisk last, men ikke mindst også til fysiske sygdomme. AIDS, klamydia, gonorré og andre kønssygdomme er umulige at udrydde netop grundet det frigjorte og tøjlesløse seksualliv, der trives i vestlige samfund. I 2011 var der over 26.000 konstaterede [29] og registrerede tilfælde af den seksuelt overførte sygdom klamydia i Danmark, mens det reelle tal kan forventes at være noget højere.

Samlet set må man sige, at det traditionelle familieliv nærmest er opløst. Antallet af skilsmisser er tårnhøjt, seksuelt overførte sygdomme flourerer, og mange ender deres dage ensomme på plejehjem, da deres kære børn og nære familie og bekendtskaber er mere optaget af karriere og egne nydelsesbehov, end at tage sig af ældre familiemedlemmer.

Individualismen er altså hovedkilden til denne familiære opløsning, hvor alle sætter sig selv i centrum. Børnene forsømmes af forældre. Manden forsømmes af konen. Konen forsømmes af manden. Ældre forsømmes af børn. Den vestlige frihedskultur har således ikke skabt et mere idyllisk familiebånd og familieliv, men har snarere opløst det til ukendelighed.

Lidelser i samfundet

Det er ikke kun ungdommen og familielivet, som er hårdt ramt af den vestlige kultur. Faktisk har frihedskulturen sat sit negative præg på mange sider af samfundslivet. Det kommer fx til udtryk i det høje antal af borgere, der har psykiske og depressive lidelser, og i den høje kriminalitetsrate i bl.a. Danmark.

I november 2012 blev det forsidestof **[30]**, at antallet af forbrugere af lykkepiller var steget til næsten det dobbelte – fra ca. 238.000 til 460.000, fra perioden 1999 – 2011. Sundhedsstyrelsens undersøgelser viser i øvrigt, at der er ca. 250.000 alkoholikere i Danmark, dvs. det er en meget udbredt folkesygdom – som for øvrigt rammer høj og lav i samme grad. Det er ubegribeligt, at så mange er i så dårlig psykisk tilstand, at de har brug for medicinering for at kunne fungere i dagligdagen. Det er mildest talt en samfundskatastrofe og et udtryk for, at frihedskulturen og sekulariseringen i den grad har bagsider, som man ikke ønsker at vedkende sig i den offentlige debat.

Der er en lige linje fra nydelses- og frihedskulturen til det massive forbrug af alkohol og narkotika, vi oplever i de vestlige samfund, til dem som grundet manglende livskvalitet, ulykkelighed og ar på sjælen er havnet i et lykkepilleforbrug. For den vestlige opskrift på det perfekte liv indbefatter en stor pengepung, det perfekte udseende og andres anerkendelse, hvis ikke misundelse. Alderdom er ensbetydende med død, og døden sætter en stopper for al nydelse, hvorfor man gennem skønhedskirurgi og andre desperate tiltag forsøger at være ung for evigt. Slår alt dette fejl – søger man lykken i en pille. Og de få, som opnår deres mål med lykkeopskriften, og får pengepungen, og hvad der følger i livet, vil kun finde tomhed og intethed under den oppustede og karikerede skal.

Et andet markant udtryk for kulturens fiasko ser vi i kriminaliteten i samfundet. Ser vi bort fra al den vold, spirituskørsel, utroskab og andre misforhold som alene alkoholkulturen skaber, så er berigelseskriminalitet som tyveri, indbrud, bankrøveri, gaderøveri, hjemmerøveri jo i den grad et udtryk for, at en del mennesker forsøger at vælge den korte vej til den store pengepung. De vil have en del af det, som de er blevet bildt ind er det ultimative mål i livet. Nydelser koster, og de vil have deres andel, koste hvad det vil.

Oven i dette skal lægges Hollywoods glamourisering af gangstere og økonomiske svindlere, som lever et liv, mange drømmer om, med kvinder, alkohol og penge, hvorfor man ikke behøver være samfundsforsker for at kunne se forbindelsen mellem den amerikanske drøm og det amerikanske mareridt i form af høje kriminalitetsrater og bandemiljøer. Bandefænomenet har de senere år også vist sit grusomme ansigt i det danske samfund med vilde gadeskyderier, og de fleste byer har efterhånden deres egne bandegrupperinger.

Selvom højrefløjen til tider forsøger at slå politisk plat på bandefænomenet og give indvandrere og efterkommere skylden, så kan det ikke skjule det evidente. Det er unge, der er opvokset i Danmark, som er socialiserede i landet og har en dertilhørende frigjort livsstil med vestligt lykkeideal og storforbrug af alkohol og kvinder. Desuden forsøger de unge at afspejle amerikanske bande-kriminelle – og ser derfor bandekriminalitet og narkosalg som den korte vej til den store pengesum, som skal give lykke.

En søgning på anmeldte forbrydelser og sigtelser i 2011 i Danmarks Statistiks statistikbank [31] ., vil give et skræmmende tal på over ½ mio., og dækker forbrydelser lige fra simpel vold til voldtægt. Antallet af anmeldte butikstyverier i 2011 er på over 20.000, mens antallet af bedragerisager er på over 12.000, og antallet af røverier er over 3.000.

Det er en kedelig, men ikke desto mindre nødvendig kendsgerning at slå fast, at det høje udslag i kriminalitetsraten skyldes samfundskulturen. Forbindelsen er klar og åbenlys, men ofte usagt.

Muslimer har ikke behov for vestliggørelse

Det burde stå soleklart, at den vestlige kultur har affødt alvorlige sociale og samfundsmæssige problemstillinger for det danske samfund. Og da Danmark skulle tegne et foregangseksempel, hvad livskvalitet og velfærd angår, og danskerne skulle være blandt de lykkeligste folk i verden, så ville data- og statistiklæsning for andre vestlige lande være endnu mere skræmmende at begive sig ud i. Den vestlige livskultur manifesterer sig på destruktiv vis i statistikker og kriminalitetsrater.

Det står også klart, at de vestlige politiske ledere og regeringer, inkl. de danske, har en dybt amoralsk og hyklerisk adfærd, når de iværksætter initiativer imod social kontrol blandt indvandrere. Hvad er det, de ønsker fra de muslimske unge? **Ønsker de, at muslimske unge skal opluges af alkoholmisbrug og evig jagt på en ny partner? Ønsker de, at unge muslimer bliver dopet med lykkepiller for at få tilværelsen til at hænge sammen grundet kulturens mangler?**

Hvis ikke, hvorfor indbyder man dem så til vestlig kultur? Hvis ikke, hvorfor iværksætter man så kampagner, der tilsigter vestliggørelse af muslimske unge? En kultur der reelt er fallit – bør være i en selvkritisk og selvransagende fase og har ingen legitimitet til moraliseringen over andre kulturers sociale normer.

Den vestlige kultur har ikke medført lyksalighed for vestlige familier, da den vestlige kultur ikke hviler på et sandt grundlag som den islamiske, og fordi den vestlige kultur

udelukkende er materialistisk af natur og ser bort fra andre vitale samfundsmæssige værdier af åndelig og moralsk art.

Hvad den vestlige kultur ikke kan formå, kan den islamiske kultur derimod. Den islamiske kultur rummer den sande lykkeopskrift, og kan give et trygt og harmonisk liv til alle, unge som gamle, som vedkender sig dens budskab.

Hvordan bevarer vi de islamiske familieværdier?

At opfostre sine børn til at blive islamiske personligheder er en kæmpe udfordring i sig selv. Denne udfordring bliver naturligvis ikke mindre af, at vi lever i et sekulært samfund, hvor individualisme og personlig frihed er hellige søjler. Udfordringen bliver bestemt ikke lettere af, at statsapparatet under dække af "bekæmpelse af social kontrol" er opsat på at få assimileret muslimske børn i dansk kultur.

Det store spørgsmål i denne sammenhæng er, hvordan vi som muslimer beskytter vores familier og børn effektivt mod de vestlige værdier, samt forsyner dem med alternative og bedre værdier. Først og fremmest skal vi som muslimske forældre selv være islamiske personligheder og frygte Allah (swt) før vi kan lære vores familier at gøre det samme.

Faren ved traditioner

Nogle af de muslimer, der lever her i Vesten, vælger som alternativ til de vestlige værdier at basere deres familieliv på en blanding af islamiske værdier og en række traditioner med ophav i Østens præislamiske kulturer. Problemet med denne tilgang er, at de østlige traditioner nogle gange er i modstrid med Islam og giver anledning til et syn på familien, og i særdeleshed kvinden, som både er undertrykkende og skaber flere problemer end det løser.

Som opklaret tidligere i dette hæfte, er tvangsægteskab et opblæst fænomen, som finder så sjældent sted i Danmark, at det kræver adskillige store portioner "god" vilje at gøre det til et samfundsproblem. Leder man med lys og lygte, er det dog muligt at finde få, enkeltstående eksempler på denne praksis blandt muslimer i Danmark. Derfor er det værd at understrege, at disse tilfælde netop hører til de ekstreme eksempler på den type traditioner, som Islam entydigt har forbudt, idet Profeten Muhammad (saaws) sagde:

"Den fraskilte kvinde kan ikke blive gift uden hendes samtykke, og en jomfru kan ikke blive gift uden hendes tilladelse". Der blev spurgt: "O Allahs Sendebud; hvordan giver hun tilladelse?". Han svarede: "Ved at være tavs". [Bukhari]

Et barn, som bliver opdraget i et hjem, hvor en sådan sammenblanding mellem Islam og uislamiske traditioner (med eller uden tvangsægteskab) finder sted, vil uundgåeligt blive forvirret. Barnet har ingen forudsætninger for at kunne adskille de to størrelser fra hinanden, og hvis de uislamiske traditioner dominerer familielivet, vil barnet ofte føle sig undertrykt og misforstået. I sidste ende er "argumentet" for, at traditionerne fra forældrenes hjemland skal efterleves blot, at "det er sådan, vi gør i hjemlandet"... Et yderst skrøbeligt og svagt grundlag, som ikke har nogen som helst sandhedsværdi, og især ikke giver mening for en person, som vokser op i Danmark, og altså ikke forældrenes hjemland.

Når disse børn uundgåeligt skal interagere med det omgivende samfund, hvor de fra alle sider pådannes de vestlige frihedsidealer, vil de stå forsvarsløse. Mange af dem vil derfor i teenagealderen komme i konflikt med forældrene, fordi de anlægger en vestlig livsstil, der går imod familiens værdier, herunder de islamiske. Andre vil, netop for at undgå denne konflikt, udvikle en "dobbelt personlighed", hvor de udviser én

adfærd i hjemmet, mens deres adfærd blandt vennerne, i skolen, og i det hele taget uden for hjemmets fire vægge, er en helt anden.

Nøjagtig den samme proces gør sig gældende for mange af de unge, der som børn blev opdraget med Islam som en del af hjemlandets kultur, uden at forældrene forsynede dem med overbevisende argumenter for Islams sandhed. Disse unge, som begiver sig ud i det danske samfund uden en reel overbevisning om Islams sandhed, vil desværre føle, at de islamiske regler er en stor belastning for deres ungdommelige liv.

Således er der nogle muslimske forældre, som i forsøget på at beskytte deres børn mod den vestlige kultur, ender med at skubbe børnene fra sig og distancere dem fra Islam.

Islam som fundament

For at bevare de islamiske familieværdier og forsyne vores børn med en solid islamisk identitet, må vi tage udgangspunkt i Islam alene – dvs. Koranen og Profetens (saaws) Sunnah – samt formidle dette til vores børn på grundlag af rationelle beviser.

Allah (swt) siger:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

”Sig (O Muhammad): Dette er min vej, jeg kalder til Allah – idet jeg bygger på et klart bevis – jeg og dem, som følger mig. Lovprist være Allah, og jeg er ikke en af dem, der sætter noget ved Allahs side.”

[Yusuf: 108]

I denne ayah fra Allahs bog bliver adskillige afgørende punkter tydeliggjort:

For det første må vores ambitioner, både som individer og fællesskab – og ikke mindst på vores børns vegne, må ikke begrænses til praktisering af Islam bag hjemmets fire vægge. Vi skal derimod begive os aktivt ud i samfundet og bære kaldet til Allah med os. Dvs., at vi i alle vores forhold, i – og uden for hjemmet – skal overholde Allahs befalinger og kalde andre til Islam i ord og handling. Og vores børn skal som unge mennesker ansføres til at gøre det samme.

For det andet er enhver muslim forpligtet til at argumentere for Islam gennem rationelle beviser. Vi skal derfor lære vores børn argumenter for, at Skaberen – Allah (swt) – absolut eksisterer. Vi skal forklare dem, at Allah (swt) har nedsendt Koranen, hvori Han udfordrer alle mennesker til at producere noget, der er lig den, og at ingen nogensinde har kunnet eller vil kunne gøre dette, da Koranen i sit sprog og indhold overgår menneskets kunnen, fordi den er et evigt mirakel fra Allah (swt). Og vi skal ligeledes forklare dem, at Profeten Muhammad (saaws) skal være vores forbillede i alle livets anliggender.

Det tredje er, at Allah (swt) er Den Lovpriste, Han er vores Herre, og intet må sættes ved Hans side. Vi må under ingen omstændigheder give noget som helst forrang over Allahs befalinger; hverken hjemlandets østlige traditioner eller det omgivende samfunds vestlige kultur. Vores børn skal ikke opdrages til at være blinde efterlignere af hverken deres forældres eller ikke-muslimernes livsstil. De skal derimod gøres til

bevidste og lydige tjenere af Allah (swt) med ét eneste formål i livet: at opnå Allahs velbehag.

Et sådant fundament, baseret på absolutte beviser, vil allerede i en tidlig alder danne en urokkelig overbevisning om Islams sandhed i barnets sind, skabe tryghed i dets hjerte og drive det til at holde fast i dets islamiske identitet med stolthed gennem såvel ungdom som alderdom.

En brugbar bygning består dog ikke alene af et solidt fundament. For at undgå, at der gror ukrudt på en jord og sikre, at den bliver frugtbar og giver afgrøder, må man passe den opmærksomt og kultivere den. Tilsvarende skal vi gennem et stærkt bånd af kærlighed, tålmodighed og fortrolighed følge nøje med i vores børns og unges liv samt kultivere dem med de islamiske værdier og love.

I Allahs bog finder vi et pragtfuldt eksempel på denne varetagelse i Luqmans formaning af sin søn:

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ
ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ
إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

”Min søn! Oprethold bøn, kald til det rette og forbyd det slette, og bær tålmodigt, hvad der rammer dig; dette er i sandhed udtryk for beslutsomhed. Og vræng ikke dit ansigt ad folk og gå ikke selvtilfreds omkring på jorden. Allah elsker ingen arrogant pralhals. Og gå med afmålte skridt og tal med sænket stemme. Den mest hæslige stemme er sandelig æslets!” [Luqman: 17-19]

I dette fantastiske eksempel ser vi, hvordan Luqman lærte sin søn at være retskaffen i alle sine forhold; i forholdet til Allah ved at frygte Ham (swt) selv i de mindste sager og huske, at Han ser, hører og ved alt, samt ved opretholdelse af salah (bøn); i forholdet til andre mennesker ved at påbyde dem og påminde dem om godhed og forbyde dem ondskab samt behandle dem med gode manerer; i forholdet til sig selv ved at tilegne sig gode personlighedstræk, såsom tålmodighed, beslutsomhed og ydmyghed i udtryk, gang og tale. – Alt dette forklaret på en påvirkningsfuld måde og med letforståelige eksempler.

Sådan bør vi opdrage vores børn, så de ligeledes – med Allahs hjælp – kan blive retskafne i alle deres forhold. For at gøre dette kræver det imidlertid, at vi forsyner vores børn med viden om ’ibadat (tilbedelsesritualer, fx salah, faste, zakat og hajj) samt Islams love og regler vedrørende venskab, forhold til det modsatte køn, handel, uddannelse og arbejde. Ligeledes skal vi naturligvis bevidstgøre vores børn om Islams regler, hvad angår moral, fødevarer, spisevaner og påklædning. Alt dette med udgangspunkt i Profeten Muhammad (saaws) som det perfekte eksempel.

I denne sammenhæng er det selvsagt, at vi som forældre skal ”lead by example” ved selv at efterleve Profetens eksempel i en komplet islamisk livsstil, da handlinger som bekendt taler højere end ord. Således er det essentielt, at vi som forældre studerer de islamiske værdier, tanker og love nøje for at praktisere dem og videregive dem til den næste generation, og at vi gør brug af al den hjælp, vi kan få til dette, om nødvendigt.

Ydermere er det afgørende, at vi forsyner vores børn og unge med stærke islamiske forbilleder ved at fortælle dem om historierne om profeterne, sahaba (ra) (Profeten Muhammads ledsagere) og helte fra den islamiske historie. Mange af disse fantastiske personligheder tog beundringsværdige standpunkter og udførte heltedige bedrifter allerede som unge. De udfordringer, som de stod overfor, kan i mange tilfælde sammenlignes med det, vores unge oplever i dagens Danmark.

Sådanne stærke forbilleder vil desuden gøre vores børn og unge immune over for påvirkning fra de ynkelige forbilleder, som den vestlige populærkultur opstiller for ungdommen – ”forbilleder”, der opfordrer til egoistisk og materialistisk adfærd.

At følge denne opskrift på børneopdragelse er ikke kun en islamisk pligt, men den vil med Allahs tilladelse få os til at stige i Paradisets grader. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

”En mand vil stige nogle grader i Paradis, og han vil spørge: ’Hvorfor bliver jeg givet dette?’. Der vil blive sagt til ham: ’Fordi din søn beder om tilgivelse for dig’” [Bukhari]

Resultaterne af den stærke islamiske opdragelse vil ikke alene være hinsidige. Formår vi at rodfæste de islamiske værdier i vores børn, vil det nemlig naturligt medføre, at de behandler deres forældre ifølge de islamiske forskrifter:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا

”Og Vi har pålagt mennesket at behandle sine forældre på bedste vis. Hans moder bar ham i besvær og fødte ham i besvær...” [Al-Ahqaf: 15]

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

”Allahs velbehag er i forældrenes velbehag, og Allahs vrede er i forældrenes vrede.” [Bukhari & Muslim]

Disse tekster fra Koranen og Sendebuddets (saaws) Sunnah gør det aldeles klart, at Allah (swt) har forpligtet enhver muslim til at behandle sine forældre med den højeste respekt, ydmyghed og kærlighed samt at adlyde dem i alt, hvad de beder om, så længe dette ikke modstrider Allahs påbud og forbud.

I det ovenstående ses det, hvordan Islams familieværdier, baseret på et sikkert og solidt grundlag, skaber et stærkt forhold af gensidig respekt, kærlighed, tillid og varetagelse imellem generationerne. Noget, der for længst er gået tabt i Vesten, hvor befolkningerne er endt i en ond spiral af egoisme, socialt fordærv, mangel på respekt for forældre og hele generationer af ældre, som visner hen i ensomhed – alene og forladte.

Da den tidligere social- og integrationsminister, Karen Hækkerup, erklærede at der er behov for et ungdomsoprør blandt indvandrere (læs: muslimer), og måske tog hun ikke helt fejl. Der er dog lille sandsynlighed for, at vi og Karen Hækkerup har samme oprør i tankerne. Det eneste sociale oprør, vi finder relevant for ungdommen i Danmark – muslimer som ikke-muslimer – er et oprør imod den vestlige kultur, hvis fornemmeste resultat og højeste ideal er den vulgære individualisme, som i dag æder sig gennem alt, hvad der ligner social harmoni.

Pigeclubber og muslimske friskoler

Vær dine børns bedste ven og udtryk altid din kærlighed over for dem. Fortæl dine børn ofte, hvor stolt du er af dem, uagtet de fejl, som de måtte begå.

Giv dem opmærksomhed og følg med i, hvad de laver. Vær opmærksom på de kommunale fritidstilbud. Ja, de kan lyde uskyldige, men der er tit en bagvedliggende dagsorden. Det kan være tilbud som lejrture, fritidsclubber, fritidsudflugter, pigefodbold og endda biblioteksarrangementer.

Vi gentager citatet fra Jacklin Tawfiks, brobygger og leder af aktivitetsrummet i Vollsmose Bibliotek:

”Biblioteket er det legale mødested. Her kan piger møde en masse mennesker uden at risikere at få et dårligt rygte. For forældrene er biblioteket forbundet med viden, klogskab, fornuft – så det er svært for dem at argumentere imod at pigerne kommer der”.

For få år tilbage fandt denne begivenhed sted i Gladsaxe kommune:

En muslimsk teenagerpige med tørklæde tog jævnligt til den pigeclub som kommunen tilbyder i området. En dag gav pædagogerne hende makeup på og sagde: "ej, hvor ser du dog smuk ud!", hvilket naturligvis gjorde pigen glad. Pædagogerne tilføjede: "husk at tage sminken af, inden du går herfra, så dine forældre ikke finder ud af det". Pigen glemte at tage sminken af, hvorfor forældrene var forbavsede over, at møde deres datter med sminke på, da hun blot havde været i en "uskyldig" pigeclub.

Muslimske børnehaver og friskoler er langt fra perfekte, men det er stadig foretrukket, at dine børn passes af muslimer frem for ikke-muslimer. Nogle forældre er desværre så naive og negligerende, at de forventer, at friskolen opdrager børnene til at blive islamiske personligheder. Andre forældre tror, de har gjort deres islamiske pligt som forældre, hvis de sender børnene til koranskole en gang om ugen. Disse forældre bliver derefter chokerede, når de oplever deres børn udvikle uislamiske handlingsmønstre.

Friskolerne har flere fordele. Bl.a., at skolelederne, bestyrelserne og de fleste lærere er muslimer. Andre fordele er, at kæresteri ikke finder sted (i hvert fald ikke åbenlyst), og børnene kan bede fredagsbøn. Der er dog et stort pres fra myndighedernes side, hvor de muslimske friskoler presses til at undervise i vestlige tanker som demokrati og ytringsfrihed. Der findes desværre ikke nogle økonomisk uafhængige muslimske friskoler i dag, hvilket gør det meget let for myndighederne at intervenere, da skolerne er afhængige af statslig støtte.

Dine børn er en amanah (betroelse) fra Allah, som Han vil spørge dig om på Dommедagen. Gør det derfor til din livsmission at sikre dine børn en islamisk opvækst, og må Allah (swt) hjælpe os alle.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

”I, som har Iman! Beskyt jer selv og jeres familier mod en ild, hvis brændsel er mennesker og sten! Over den står skånselsløse, strenge engle, som ikke modsætter sig Allah i det, Han har befalet dem, men udfører, hvad de bliver befalet.”

[At-Tahrim: 6]

Afsluttende Appel

Kære muslimer

Når de danske politikere taler om ”bekæmpelse af social kontrol”, er det intet andet end et dækningsnavn for statskontrol af muslimernes familieliv. Denne ondsindede plan er endnu et led i den overordnede integrationspolitik, som tilsigter at distancere os fra vores Islam og få os til at omfavne sekularismen og de vestlige værdier. Vestens politikere vil aldrig acceptere, at vi indretter vores liv og opdrager vores børn ifølge Islam i dens rene form – den Islam, som Profeten Muhammad (saaws) bragte os – den betroelse, som det er vores ansvar og pligt at bære videre.

Allah (swt) siger:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ
هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ

”Og hverken jøderne eller de kristne vil nogensinde være tilfredse med dig, førend du følger deres levemåde. Sig: Allahs retledning er sandelig den eneste retledning...”

[Al-Baqarah: 120]

Vores styrke som muslimer – individer, familier og fællesskab – ligger alene i at følge Allahs retledning, ligesom Umar (ra) beskrev det: ”Vi er et folk, som Allah har beæret med Islam, så hvis vi søger ære i andet end den, vil Allah ydmyge os”. I modsætning

til Vestens skrøbelige menneskeopfundne livssyn, er Islam et universelt budskab nedsendt af alverdens Herre (swt). Dette budskab er derfor ikke kun vores redning, men det er hele menneskehedens redning. Vi muslimer må ikke se os selv som en isoleret minoritet i Danmark, for vi er en del af den mægtige islamiske ummah (nation), som har en mægtig historie. En ummah og en historie, som de danske politikere ønsker, at vi skal afskæres fra, fordi Vesten kender vores fortid og frygter vores fremtid.

Vi i Hizb ut-Tahrir er med jer og iblandt jer, og vi har påtaget os, i ord og tanke, at bekæmpe ethvert forsøg på at fravriste muslimerne deres islamiske identitet og værdier. Vi vil ikke være tavse, mens den danske stat forsøger at undergrave den muslimske familie og ødelægge en hel generation af unge muslimer i dette land. Vi fremlægger jer dette hæfte som en advarsel, en påmindelse, en appel og en del af vores modarbejdelse af de danske politikeres lumske planer. Vi stiller os til jeres rådighed, såfremt I måtte ønske vores hjælp i denne sag, og endelig retter vi dette budskab til jer alle, unge som ældre:

Fortvivl ikke, brødre og søstre! For I har sandheden på jeres side, og hvis I væbner jer med den islamiske aqida og beviserne for dens sandhed, og holder fast i de islamiske værdier, så er der ikke en udfordring eller et komplot, som I ikke kan overkomme.

Allah (swt) siger:

إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرُحُوا بِهَا وَإِنْ تُضِرُّوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

”Hvis noget godt sker jer, vil det gøre dem ondt, og hvis I rammes af noget ondt, vil de glæde sig over det. Men hvis I er udholdende og gudfrygtige, vil deres planer ikke skade jer det mindste. Allah omfatter sandelig alt, hvad de gør”

[Âli Imran: 120]

Og Han (swt) siger:

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

”Tab ikke modet og vær ikke bedrøvede, for I er de overlegne, hvis I har iman”

[Âli Imran: 139]

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Og al taknemmelighed tilkommer Allah, alverdens Herre

Kilder

1. <http://jyllands-posten.dk/indland/article2600725.ece>
2. <http://www.jyllands-posten.dk/protected/premium/indland/article3810504.ece>
3. http://www.dkds.dk/media/forskning/publikationer/KLS_Kulturel_oprustning.pdf
4. <http://politiken.dk/indland/ECE278366/osce-danmark-diskriminerer-muslimer/>
5. <http://www.amnesty.dk/rt/artikel/retssikkerhed/dansk-terrorlovgivning-truer-retssikkerheden>
<http://politiken.dk/debat/ECE1078970/juraprofessor-stasi-er-kommet-til-danmark/>
<http://www.dr.dk/P1/orientering/indslag/2008/12/10/163609.htm>
<http://www.amnesty.dk/aarsrapport2011/presse/tuneserloven-utalelig-demokratiet>
6. http://www.stm.dk/publikationer/arbprog_10/Danmark%202020_viden_vaekst_velstand_velfaerd_web.pdf
7. https://www.pet.dk/Nyheder/2011/pol_ext.aspx
<http://www.sm.dk/data/Dokumentertilnyheder/2012/Politisk%20ekstremisme%20i%20Danmark.pdf>
8. <http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/country-by-country/denmark/DNK-CbC-III-2006-18-DNK.pdf>
<http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/country-by-country/denmark/DNK-CBC-IV-2012-025-DNK.pdf>
9. http://www.stm.dk/_p_7405.html

10. <http://jyllands-posten.dk/indland/article2600539.ece>
11. http://miliki.dk/fileadmin/ligestilling/PDF/at_vaere_muslimsk_kvinde_i_dk.pdf
12. <http://www.statsbiblioteket.dk/forbiblioteker/sbci/videncenter/rapporter-og-publikationer/rv12.pdf>
13. http://www.sm.dk/data/Dokumentertilnyheder/2011/Ung%20i%202011_rapport.pdf
14. <http://etniskkonsulentteam.dk/pdf/socialkontrol.pdf>
15. http://www.sm.dk/data/Dokumentertilpublikationer/Publikationer%202012/National_strategi_mod_aeresrelaterede_konflikter/SM_NationalStrategi_konflikter_WEB.pdf
16. http://www.stm.dk/_p_7405.html
17. <http://www.bt.dk/krimi/kaos-i-prag-danske-unge-paa-druk-raserede-hoteller>
<http://www.dr.dk/p3/programmer/presen/2013/02/14/gymnasieelev-efter-drukorgie-i-prag-de-ma-synes-vi-er-nogle-svin>
18. <http://politiken.dk/debat/ledere/ECE1900521/foraeldrene-har-ansvaret-for-de-unge-i-prag/>
<http://politiken.dk/indland/ECE1899264/ambassadoer-opfordrer-foraeldre-tag-en-snak-med-jeres-boern/>
19. <http://www.information.dk/77517>
20. <http://politiken.dk/debat/profiler/engelbreth/ECE1789930/danske-maend-kan-frit-holde-retsloese-slaver/>
21. <http://www.sfi.dk/graphics/SFI/Pdf/Rapporter/2004/0409pardannelse.pdf>

22. <http://www.b.dk/politiko/df-og-el-flere-tyrkiske-skilsmisser-vidner-om-integration>
23. <http://www.statsbiblioteket.dk/forbiblioteker/sbci/videncenter/rapporter-og-publikationer/rv12.pdf>
24. <http://www.socialstyrelsen.dk/unges-misbrug/unge-og-rusmidler/viden/rusmidlerne-og-deres-virkning-1/alkohol>
25. <http://www.socialstyrelsen.dk/unges-misbrug/unge-og-rusmidler/viden/rusmidlerne-og-deres-virkning-1/hash>
26. <http://www.selvordsforskning.dk/filecache/30711/1274091513/download.pdf>
27. <http://www.selvordsforskning.dk/filecache/30267/1269435003/download25.pdf>
28. <http://www.dst.dk/pukora/epub/Nyt/2012/NR158.pdf>
29. <http://www.sexogsamfund.dk/Default.aspx?ID=29847>
30. <http://ekstrabladet.dk/kup/sundhed/article1869135.ece>
31. <http://www.statistikbanken.dk>

Bekæmpelse af social kontrol er det nye dække i integrationspolitikken og værdikampen i Danmark.

Nærværende hæfte afdækker fænomenet "social kontrol", og bekæmpelse af dette, som et stærk politiseret begreb, der anvendes i en værdikamp specifikt rettet mod Islam og muslimske familier.

udgivet af
HIZB UT-TAHRIR SKANDINAVIEN